

Hallo,

Op zich kan ik me vinden in de bepaling van afstand en hoogte op officiële modelvliegerterreinen, en ik kan me ook vinden in de hoogte (50m) en afstand (100m) voor recreatieve "drone" vliegers, voor wat betreft kleine modellen in bv parken.

Een tweetal zaken wil ik graag onder de aandacht brengen:

1) Watervliegers.

Watervliegen geschiedt, uiteraard, op water, en dit is vaak geen modelvliegerterrein zoals beschreven. De nieuwe regeling treft watervliegers hard, met de beperking van 50m hoogte en 100m afstand. Een toepassing van bv. de 'tussenregling' met 120 hoogte zou wenselijk zijn, en een straal van 500m ook.

2) Buitenvliegers

Heel veel modelvliegers vliegen in buitengebieden (er is nog ruimte in Nederland...), agrarische gebieden met veel ruimte en minimale bebouwing. Deze vliegers worden getroffen, want 50m hoogte en 100m afstand is leuk voor parkflyers (kleine lichte vliegtuigjes) maar is heel erg krap voor "standaard" modelvliegtuigen (+/- 5 Kg).

Daar modelvliegen is toegestaan met modellen tot 25Kg zou ik willen duiden dat modelvliegers met grotere (lees: zwaardere) modellen normaliter opereren vanaf modelvliegvelden, vanwege betere start en landing opties.

Ik begrijp dat de nieuwe regelgeving wordt ingegeven door de explosieve opkomst van multicopter, in de volksmaand aangeduidt als "drones". Strakke regelgeving is zeer zeker gewenst, want er is een wildgroei gaande, maar dit gebeurt over het algemeen niet door "modelvliegers", maar door "burgers die toecallig een drone kopen". Het verschil is dat een klassieke modelvlieger zich beter beter verdiept in de regelgeving, en de "drone vliegende burger" heeft geen idee.

Maar door de (vaak overdreven) incidenten die inderdaad tot ernstige veiligheids incidenten kunnen leiden, moet de modelvlieger niet de dupe worden. Er is nl een duidelijk verschil.

Probleem is dat slechts de helft van de modelvliegers zich hebben aangesloten bij een vertegenwoordiger, als KNVvL of FLRCV, de andere helft is desondanks aangesloten bij een modelvlieg vereniging die niet rechtstreeks door voorgaande instellingen worden vertegenwoordigd.

Daarnaast hebben we te maken met voortschrijdende techniek. De regelgeving bepaald "vliegen op zicht", maar de zicht methode veranderd ook. Het zogenaamde FPV vliegen, waarbij gevlogen wordt middels een camera beeld vanuit het toestel is ondertussen een serieuze tak geworden binnen de modelvliegsport. De bekendste vorm is FPV racers, waarbij met kleine multicopters een afgebakent parcours wordt afgelegd. Wegens de vliegen op zicht bepaling is dit momenteel niet toegestaan, en gezien de ontwikkeling van de hobby, een hiaat in de regelgeving. Ook dit behoeft aandacht in de nabije toekomst.

Zonder twijfel zijn er nog meer inzichten aan te dragen, want iets simpels als "modelvliegtuigjes" is een redelijk professionele tak van sport, en verdient het ook om passende regelgeving te krijgen, niet ingegeven met ongegronde angsten wegens gebrek aan inzicht bij de wetgever. Dat laatste is, helaas, toch nog vaak redelijk van toepassing, de ambtenaren van bv. IL&T lijken vaak een zeer bureaucratische kijk op dingen te hebben, waarschijnlijk omdat ze simpelweg belast zijn met de portefeuille, maar zelf niet actief, dus geen inzicht hebben.

Met vriendelijke groet,

Ben Jansen
voorzitter@modelvliegenalmere.nl
06-52494161